

Но колко сж тѣ?

Павелъ си спомни за хората, които познава и дойде до заключение, че всички сж мухи. Само че различни мухи: едни, които кацатъ на мърша и се госятъ за да дадатъ по-тлъста плячка на паяка, други напразно бръмчатъ въ душната стая, да предвещаватъ, кога ще има буря, трети за лудо хапятъ за да бждатъ ухапани — и най-подире всѣка по реда си ще ще попадне въ паяжината за да стане вечерна жертва.

До като Павелъ тънѣше въ тия мисли, втора муха, съ свѣтълъ търбухъ, уморена отъ хапане и бръмчене, се заплете въ мрежата.

Тая муха той оприличи на себе си.

— Азъ хапахъ, щурахъ се, безумствувахъ, — си каза.